

EGY SZOMSZÉDOS BOLYGÓ KORMÁNYZATI BERENDEZKEDÉSE

LANAFORGE engedélyével és az edentiai Fenségek jóváhagyásával felhatalmazásom van arra, hogy közreadjak valamennyit annak a legfejlettebb emberi fajnak a társadalmi, erkölcsi és politikai életéről, mely a Satania csillagrendszerhez tartozó, nem is olyan távoli bolygón él.

² A Lucifer-féle lázadásban való részvétel miatt elszigetelt minden sataniai világ közül e bolygó élt meg az urantiaiéhoz leginkább hasonló történelmet. A két szféra hasonlósága magyarázatot ad arra, hogy miért kaptam engedélyt e rendkívüli beszámolóra, mert nagyon is szokatlan dolog, hogy a csillagrendszer urai beleegyeznek abba, hogy az egyik bolygón beszámoljunk egy másik bolygó dolgairól.

³ E bolygót az Urantiához hasonlóan a Bolygóhercegenek hűtlensége vezette rosszútra a Lucifer-féle lázadásal összefüggésben. E bolygó nem sokkal azután fogadott Anyagi Fiút, hogy Ádám megérkezett az Urantiára, és e Fiú is vétkezett, s ezzel az elszigetelés sorsára juttatta a szférát, lévén, hogy e halandói fajtához Ítélező Fiú sohasem szállt alá.

1. A FÖLDRÉSZEN ÉLŐ NEMZET

¹ Mindeme bolygói hátrányok ellenére egy igencsak felsőbbrendű polgárosultság kibontakozása folyik az egyik, nagyjából Ausztrália méretű, elszigetelt földrészen. E nemzetet mintegy 140 millió ember alkotja. E nép kevert emberfajta, túlnyomóan kék és sárga, s valamivel nagyobb arányban részesült az ibolyaszín emberfajta örökségéből, mint az Urantia úgynevezett fehér fajtája. E különböző emberfajták nem teljesen vegyültek össze, azonban nagyon elfogadható mértékben barátkoznak és alakítanak ki kapcsolatokat egymással. Az átlagos élettartam e földrészen jelenleg kilencven év, ötven százalékkal magasabb a bolygó bármely más népénél.

² E nemzet ipari rendszere a földrész különleges helyrajzi adottságából eredően sajátos, nagy előnnyel rendelkezik. A magashegységek, ahol az év nyolc hónapján át sok eső hullik, az ország belsejében található. E természeti adottság teszi lehetővé a vízenergia kihasználását és jelentősen megkönnyíti a földrész szárazabb, nyugati negyedének öntözését.

³ Ezek a népek önfenntartók, vagyis tetszőlegesen hosszú ideig képesek élni anélkül, hogy a környező nemzetektől bármit is be kellene hozniuk. A természeti erőforrásaik bőségesek, és a tudományos módszereik révén képessé váltak ellensúlyozni az élethez alapvetően szükséges

némely dolog hiányát. Élénk hazai kereskedelmet folytatnak, azonban a külföldre irányuló kereskedés szűkre szabott, mégpedig a kevésbé fejlett szomszédai általánosan ellenséges viselkedése miatt.

⁴ ¶ E földrészlakó nemzet általában véve követte a bolygó evolúciós irányvonalát: A törzsi szakaszból az erős uralkodók és királyok megjelenéséig tartó fejlődés évezredekig tartó igénybe. Az abszolút egyeduralmokat sok különböző kormányzati rend követte — kezdetleges köztársaságok, közösségi államok és parancsuralmat gyakorlók jöttek és mentek végtelen sorban. E növekedés nagyjából ötszáz évvel ezelőttig tartott, amikor is egy politikailag forrongó időszakban a nemzet erős zsarnokhármásának egyik tagja változtatott a hozzáállásán. Vállalta, hogy lemond, feltéve, hogy a többi uralkodó egyike, a kettő közül a tisztre kevésbé méltó szintén lemond. Így a fennhatóságot az egyik uralkodónak adták át. Az egyesített állam erős egyeduralmi vezetés alatt fejlődött több mint száz éven át, mely időszakban kiváló szabadságjogi alapszabályt dolgoztak ki.

⁵ Az egyeduralomból a képviseleti formájú kormányzásba való későbbi átmenet fokozatos volt, a királyok pusztán társadalmi rangot vagy érzelmi viszonyulást kifejező jelképes vezetőkként maradtak meg, s a férfiak megszokásával végül el is tűntek. A jelenlegi köztársaság kétszáz éve áll fenn, mely idő alatt folyamatos fejlődés ment végbe az alábbiakban bemutatandó kormányzási módszerek irányában, s az ipari és a politikai téren elért legutóbbi előrelépésre az elmúlt évtizedben került sor.

2. POLITIKAI SZERVEZŐDÉS

¹ E földrészlakó nemzet jelenleg az ország központjában fekvő fővárosban működő képviseleti kormánnyal rendelkezik. A központi kormányzat száz, viszonylag szabad tagállam erős szövetségére épül. Ezek a tagállamok tíz évre választanak saját kormányzót és törvényhozókat, és ezek egyike sem választható újra. Az állami bírakat élethosszig tartó tisztséggel bízzák meg a kormányzók és ezt a törvényalkotók hagyják jóvá, mely utóbbi testületet a százezer állampolgárt képviselő személyek alkotják.

² A városi kormányzatoknak a város méretétől függően öt különböző fajtája van, de egyetlen városban sem lakhatnak egymilliónál többen. Egészében véve e városi kormányzati rendek igen egyszerűek, közvetlenek és gazdaságosak. A városigazgatás kevés hivatalába az állampolgárok legfelsőbb rendű fajtái igyekeznek bejutni.

³ A szövetségi kormány három egyenrangú hatalmi ágot foglal magába: a végrehajtóit, a törvényhozóit és az igazságszolgáltatóit. A szövetség kormányának vezetőjét általános területi választójog alapján hat évre választják. Nem választható újra, kivéve akkor, ha legalább hetvenöt tagállami törvényalkotó testület, egyetértésben a tagállami kormányzókkal, kérvényezi azt, de ekkor is csak egyetlen újabb időszakra kaphat lehetőséget. A szövetségi ügyvezető munkáját egy nagytanács segíti, melynek tagjait az összes egykori, még élő kormányfő alkotja.

⁴ ¶ A törvényhozó ág három házból áll:

⁵ 1. A *felsőházat* az ipari, a szakmai, a mezőgazdasági és az egyéb dolgozói csoportok választják meg titkos szavazással, a gazdasági szerepükkel összhangban.

⁶ ¶ 2. Az *alsóházat* bizonyos társadalmi szervezetek választják meg, melyek között olyan társadalmi, politikai és bölcselői csoportok vannak, melyek nem tartoznak az iparban dolgozók vagy a szakmával rendelkezők közé. Minden köztisztviselőben álló személy részt vesz mindkét képviselői osztály megválasztásában, azonban különböző csoportokat alkotnak attól függően, hogy a választás a felsőházzal vagy az alsóházzal kapcsolódik.

⁷ ¶ 3. A *harmadik házat* — a korosabb államférfiak testületét — a polgári szolgálat érdemes személyiségei alkotják, valamint számos olyan kiváló személyiség, akiket a kormányfő, a térségi (szövetségit el nem érő szintű) ügyvezetők, a legfelsőbb bíróság vezetője és a többi törvényalkotó ház elnöklő tisztviselői jelöltek e feladatra. E csoport létszámát száz főben korlátozták, és a tagokat maguk a korosabb államférfiak választják meg többségi szavazási elv szerint. A tagság egy életre szól, és üresedés esetén azt választják meg, aki a jelöltek közül a névjegyzéken a legtöbb szavazatot kapja. E testület működési hatásköre tisztán tanácsadói, azonban óriási befolyása van a közvélekedésre és erős hatást gyakorol az összes kormányzati ágra.

⁸ ¶ A szövetségi igazgatási tevékenységeket igen nagy részben a tíz térségi (szövetségit el nem érő szintű) hatóság végzi, melyek mindegyike tíz tagállam társulásából áll. E térségi hatalmi ágak teljes mértékben végrehajtói és igazgatási jellegűek, nem rendelkeznek sem törvényhozói, sem igazságszolgáltatói hatalommal. A tíz térségi ügyvezető a szövetségi kormányfő személyes megbízottja, és a hivatali idejük megegyezik az övével — vagyis hat év. A szövetségi legfelsőbb bíróság hagyja jóvá e tíz térségi ügyvezető kinevezését, és bár újbóli kinevezést nem kaphatnak, a visszavonuló ügyvezető értelemszerűen az utódjának társává és tanácsadójává lesz. Egyébként e térségi vezetők maguk állítják össze az igazgatási tisztviselőkből álló irányító tanácsukat.

⁹ ¶ E nemzet esetében az igazságszolgáltatást két nagy bírósági rendszer végzi — a törvényszékek és a társadalmi-gazdasági bíróságok. A törvényszékek a következő három szinten működnek:

¹⁰ 1. A *kisbíróságok* a városi és helyi ügyekben döntenek, s a döntéseik ellen fellebbezni lehet a magas tagállami bíróságokhoz.

¹¹ ¶ 2. A *tagállami legfelsőbb bíróságok*, melyeknek döntései véglegesek minden olyan ügyben, mely nem szövetségi kormányzati ügy, illetőleg amely nem csorbítja a polgári jogokat és szabadságokat. A térségi ügyvezetők a hatalmuknál fogva bármely ügyet közvetlenül a szövetségi legfelsőbb bíróság elé vihetnek.

¹² ¶ 3. A *szövetségi legfelsőbb bíróság* — a nemzeti egyezményekkel kapcsolatos ügyek és a tagállami bíróságoktól jövő fellebbezési ügyek elbírálását végző magas ítélőszék. A legfelsőbb bíróságot tizenkét férfi alkotja, akik elmúltak negyvenévesek, de még nem töltötték be a hetvenöt éves kort, s akik két vagy több évet szolgáltak valamely tagállami bíróságon, és akiket e magas beosztásba a kormányfő jelölt a nagytanács és a törvényhozó gyűlés harmadik házában többségi jóváhagyásával. E legfelsőbb igazságszolgáltató testület minden döntését legalább két-harmados szavazati aránnyal hozza meg.

¹³ ¶ A társadalmi-gazdasági bíróságok az alábbi három területen működnek:

¹⁴ 1. *Szülői bíróságok*, melyek a családi és a társadalmi rendszer törvényhozó és végrehajtó ágához kapcsolódnak.

¹⁵ ¶ 2. *Oktatási bíróságok* — azok az igazságszolgáltatási testületek, melyek a tagállami és a térségi tanintézeti rendszerhez kötődnek és amelyek az oktatási igazgatási működési rend végrehajtó és törvényhozó ágával vannak kapcsolatban.

¹⁶ ¶ 3. *Ipari bíróságok* — azok az igazságszolgáltatási bíróságok, melyek teljes hatáskörrel rendelkeznek minden gazdasági természetű nézeteltérés rendezésére.

¹⁷ ¶ A szövetségi legfelsőbb bíróság nem dönt társadalmi-gazdasági ügyekben, kivéve akkor, ha azt a nemzeti kormány harmadik törvényhozó hatalmi ága, vagyis a korosabb államférfiak háza, háromnegyedes szavazati arány mellett a hatáskörébe utalja. Egyébként a szülői, az oktatási és az ipari bíróságok minden döntése végleges.

3. A CSALÁDI ÉLET

¹ E földrészén törvénytelen dolog az, ha két család él egy fedél alatt. És lévén, hogy a csoportok együttélése törvényileg tiltott, a bérház jellegű épületek többségét lebontották. De a meg nem házasodottak még mindig társaságokban, szállókon és egyéb közösségi lakóhelyeken él-

nek. A legkisebb engedélyezett lakóterületnek el kell érnie a 4.500 négyzetmétert. A lakhatási célokat szolgáló földterületek és egyéb tulajdonok nem képezik adófizetés alapját, ha annak mérete nem éri el a legkisebb lakóterület tízszeresét.

² E nép családi élete sokat fejlődött az elmúlt évszázadban. A gyermeknevelés szülői tanintézteit a szülőknek, vagyis az apáknak és az anyáknak kötelező látogatniuk. Még a mezőgazdaságból élőknek is, akik kisebb falusi településeken laknak, levelező jelleggel részt kell venniük ebben, és tíznaponként egyszer — vagyis kéthetente, ugyanis itt a hét öt nappól áll — szóbeli oktatásra meg is kell jelenniük a közeli központokban.

³ Az egyes családokban az átlagos gyerekszám öt fő, és a gyermekek a szülők, illetőleg az egyik vagy mindkét szülő halála esetén a szülői bíróság által kijelölt gyámok, teljes fennhatósága alá tartoznak. Bármelyik család nagy megtiszteltetésnek tartja, ha egy teljesen árva gyermek feletti gyámsági feladatot érdemli ki. A szülőket alkalmassági vizsgáknak vetik alá és az árva gyermeket annak a családnak ítélik, amelyik a legjobb szülői minősítést kapja.

⁴ ¶ Ezek az emberek úgy tekintenek az otthonra, mint a polgárosodott társadalmuk alapjára. Úgy gondolják, hogy a gyermek oktatásának és jelleme képzésének legértékesebb részét a szüleitől és az otthonától kapja, és az apák csaknem annyi figyelmet szentelnek a gyermeknevelésnek, mint az anyák.

⁵ A nemi ismereteket otthon, a szülők, illetőleg a bíróság által kijelölt gyámok biztosítják. Az erkölcsi felkészítést a tanítók nyújtják a tanítási szünet alatt a tanműhelyekben, de nem a vallási képzés részeként, melyet a szülők kizárólagos előjogának tekintenek, lévén, hogy a válást a családi élet szerves részének tartják. Tisztán vallási ismereteket nyilvános formában csak a bölcsélettempomokban adnak elő, mert ezen embereknél nem alakultak ki az urantiai egyházakhoz hasonló, kizárólagosan vallási intézmények. Az ő életfelfogásukban a vallás nem más, mint törekvés arra, hogy megismerjék Istent és hogy a társaik számára végzett szolgálaton keresztül mutassák ki az emberbaráti szeretetet, de e vallási helyzet nem jellemző a bolygó más nemzeteire. A vallás ezeknél az embereknél olyannyira családi ügy, hogy nincsenek is kizárólag vallási összejövetel céljára szolgáló nyilvános helyek. Politikai értelemben az egyház és az állam, ahogy az urantiaiak szokták mondani, teljesen szét van választva, azonban a vallás és a bölcsélet furcsa átfedése érvényesül.

⁶ Egészen húsz évvel ezelőttig kormányzati felügyelet alatt álltak a szellemi tanítók (hasonlók az urantiai lelkipásztorokhoz), akik minden egyes családot rendszeresen felkeresnek a gyermekek megvizsgálása céljából, hogy

megbizonyosodjanak arról, hogy a szüleik megfelelően végzik a felkészítésüket. E szellemi vezetők és vizsgálók jelenleg egy újonnan felállított és önkéntes hozzájárulásokból fenntartott intézmény, a Szellemi Fejlődés Alapítványa irányítása alá tartoznak. Ez az intézmény talán csak a paradicsomi Ítélező Fiú megérkezését követően fog továbbfejlődni.

⁷ ¶ A gyermekek jogilag a szüleik fennhatósága alá tartoznak tizenöt éves korukig, amikor is felruházzák őket az első állampolgári felelősséggel. Ezt követően minden ötödik évben öt egymást követő, hasonló nyilvános jogérvényesítést biztosítanak az ilyen korcsoportok számára, ahol a szüleikkel szembeni kötelezettségeik csökkennek, s közben az állam felé új polgári és társadalmi kötelezettségekkel terhelik meg őket. A választójogot húszéves korukban kapják meg, a szülői beleegyezés nélkül való házasságkötés jogát pedig csak huszonöt éves korukban nyerik el, és a gyermekeknek a harmincadik életévük betöltésével el kell hagyniuk a szülői házat.

⁸ A házasságkötési és válási törvények nemzet szerete egységesek. A húszéves kor — a választójog megszerzéséhez kötődő életkor — előtti házasságkötés nem engedélyezett. A házasságkötést csak egy évvel az ilyen szándék bejelentése után engedélyezik, és csak azt követően, hogy a menyasszony és a vőlegény bizonyosságot szolgáltat arról, hogy megfelelően felkészültek a szülői tanhelyeken a házassággal járó felelőségekre.

⁹ A válási jogszabályok valamelyest lazák, azonban a szülői bíróságok által kiadandó, a különválást kimondó határozatokat addig nem kapják meg, amíg a kérelem bejegyzésétől számítva egy év el nem telt, és e bolygón az egy év jóval hosszabb idő, mint az Urantián. Ezen enyhe válási törvények ellenére a jelenlegi válási arány csak egytizede a polgárosodott urantiai emberfajtakénak.

4. AZ OKTATÁSI RENDSZER

¹ E nemzet oktatási rendszere kötelező és vegyes osztályú azokban az előkészítő tanodákban, melyeket a tanulók öt és tizennyolc éves koruk között látogatnak. Ezek a tanintézetek nagyon eltérnek az urantiaiaktól. Nincsenek osztálytermek, egyszerre csupán egyféle tanulmányt folytatnak, és az első három év után minden tanuló tanársegéddé válik, s a kisebbeket oktatja. Könyveket csak olyan ismeretek közreadásához vesznek igénybe, melyek a tanműhelyekben és a tanhelyi gazdaságokban felmerült problémák megoldását segítik. Az e földrészen használt bútorok nagy része és a számos gépi szerkezet — a jelenkor a találmányok és a gépesítés nagy korszaka — e műhelyekben készül. Mindegyik műhely mellett műhelykönyvtár is van, ahol a növendékek tanulmányozhatják a szük-

séges szakirodalmat. A teljes oktatási időtartam alatt gazdálkodást és kertészetet is oktatnak a helyi tanodákhoz tartozó kiterjedt gazdaságban.

² ¶ A gyengeelméjű gyermekeket csak mezőgazdaságra és állattenyésztésre oktatják, és a különleges felügyelet alatt működő telepes csoportokban való életre kötelezik, ahol nemenként elkülönítik őket, hogy megelőzzék a szülővé válásukat, mely jogot az átlagos szintet el nem érők nem gyakorolhatják. E megszorító intézkedéseket hetvenöt évvel ezelőtt léptették életbe; e kötelezést elrendelő határozatokat a szülői bíróságok adják ki.

³ ¶ Mindenki egy hónap szabadságot kap évente. Az előkészítő tanodákban a tíz hónapos évből kilenc hónapra át folyik az oktatás, s a tanítási szünetet a gyermekek a szüleikkel vagy a barátaikkal együtt utazással töltik. Ez az utazás a felnőttképzési programnak is részét képezi és e program élethosszig tart, s a költségek fedezetét ugyanolyan módszerekkel gyűjtik össze, mint az öregségi biztosítást.

⁴ A tanidő negyedrészt a játéknak — az atlétikai versenyeknek — szentelik, ahol a gyermekek a helyi szintű versenyekről a tagállami és a térségi szintig, majd pedig a nemzeti szintű ügyességi és felkészültségi versenyekig is eljuthatnak. A tanulók figyelmét a szónoki és zenei versenyek, valamint a tudományos és bölcséleti megmérettetések is lekötik, a legalsóbb társadalmi osztályi szintűektől egészen a nemzeti megbecsülést kivívó versengésekig.

⁵ A tanintézeti kormányzat a nemzeti kormányzat másolata a három, egymással összekapcsolódó hatalmi ágat tekintve, s a tanári kar működik a harmadik vagy tanácsadó jogalkotó ágaként. E földrészen az oktatás fő célja az, hogy minden tanulóból önmagát fenntartó polgárt neveljenek.

⁶ Minden, az előkészítő tanhelyi rendszerből tizennyolc éves korában kikerülő gyermek képzett iparos. Ekkor kezdődik a könyvekből való tanulás és a szakismertek elsajátítása a felnőttképzést nyújtó tanhelyeken vagy a felsőbb tanintézetekben. A feladatát a tantervhez képest előbb teljesítő, kiváló képességű hallgató időt és eszközöket kap a maga által kigondolt terv kivitelezéséhez. A teljes oktatási rendszert arra tervezték, hogy az egyénnek megfelelő képzést nyújtson.

5. IPARI SZERVEZŐDÉS

¹ Az ipari helyzet e nép esetében messze van az eszményitől; a tőke és a munka még mindig problémákat hoz magával, de mindkettőt folyamatosan a tisztességes együttműködésen alapuló tervhez igazítják. E különleges földrészen a dolgozók egyre nagyobb része válik az ipari

nagyvállalatok részvényesévé; minden értelmesen gondolkodni képes munkás lassan kistőkés lesz.

² A nagy társadalmi ellentétek csökkenőben vannak, és a jó szándék gyorsan teret nyer. A rabszolgaság (több mint száz évvel ezelőtti) eltörlésével nem jártak együtt súlyos gazdasági problémák, lévén, hogy e váltást fokozatosan, évente két százalék felszabadításával vitték véghez. Az elme-, az erkölcsi és a fizikai próbákon kielégítő eredményt elért rabszolgák polgári jogállást kaptak; e felsőbbrendű rabszolgák vagy hadifoglyok vagy a hadifoglyok gyermekei voltak. Mintegy ötven évvel ezelőtt az alsóbbrendű rabszolgáik maradványait kitelepítették, és a legutóbbi időben hozzáfogtak az elfajzott és züllött osztályaik számbeli csökkentéséhez is.

³ ¶ Ezek az emberek a közelmúltban új eljárásokat alakítottak ki az ipari nézeteltérések kezelésére és a gazdasági visszaélések visszaszorítására, melyek komoly előrelépést hoztak az ilyen természetű problémák kezelésére általuk korábban alkalmazott módszerek terén. Az erőszakot, mint a személyes vagy az ipari nézeteltérések rendezésének módját törvényileg betiltották. A béreket, a nyereséget és az egyéb gazdasági problémákat nem mereven szabályozzák, azonban általános szabályozóként az ipari törvényhozás működik, s az ipari természetű mindenféle vitás ügyben az ipari bíróságok döntenek.

⁴ Az ipari bíróságok mindössze harmincéves múltat tekintenek vissza, de nagyon is kielégítően működnek. A legutóbbi jogszabályváltozás szavatolja, hogy az ipari bíróságoknak most már el kell ismerniük a törvényes ellentételezést az alábbi három területen:

⁵ 1. A befektetett tőke jogszabályban rögzített kamatai.

⁶ 2. Az ipari tevékenységekben alkalmazott szakmunkások ésszerű mértékű fizetése.

⁷ 3. Az elvégzett munkáért járó tisztességes és igazságos munkabérek.

⁸ ¶ Ezeket először szerződés szerint kell biztosítani, vagy pedig csökkenő bevételek esetén az átmeneti csökkentésnek arányosnak kell lennie. És ezután ezen állandó kiadásokon felüli minden keresetet osztaléknak kell tekinteni és arányosan kell elosztani a három terület szerint: tőke, szakértelem és munkavégzés.

⁹ ¶ Tízévente a térségi ügyvezetők kiigazítják és rendeleti úton meghatározzák a kereső munka napi törvényes időtartamát. Az ipar jelenleg ötnapos hetet tart, négy munkanappal és egy szabadnappal. Ezek az emberek a munkanapon hat órát, és a tanulókhöz hasonlóan, a tíz hónapos évben kilenc hónapot dolgoznak. A szabadságot rendszerint utazással töltik, és lévén, hogy nemrégiben új

közlekedési módszereket találtak fel, ezért az egész nemzet megkedvelte az utazást. Az időjárás az év nagyjából nyolc hónapján át kedvez az utazgatásnak, és az emberek ki is használják a lehetőségeket.

¹⁰ ¶ Kétszáz évvel ezelőtt az ipart teljes egészében a nyereségérdekeltség uralta, de mostanában ezt gyorsan felváltják más és nagyobb hajtóerők. E földrészben a verseny kiélezett, azonban annak nagy része az ipar területéről áttevődött a játék, a szakértelem, a tudományos haladás és az értelmi teljesítmények területére. A versengés a társadalmi szolgálat és a kormányzati elkötelezettség terén a legszembetűnőbb. E nép körében a közszolgálat rövid idő alatt elkezdett a törekvések fő céljává válni. A földrész leggazdagabb embere napi hat órát dolgozik a gépgyártó műhelyének irodájában, majd siet a közigazgatási tanoda helyi kirendeltségéhez, hogy ott közszolgálati képesítést szerezzon.

¹¹ E földrészben a fizikai munka egyre elismertebbé válik, és minden testileg egészséges polgár tizennyolc éves kor felett otthon és a gazdaságokban, valamelyik szokásos iparágban vagy a közmunkákon dolgozik, mely utóbbinál az átmenetileg munkanélkülivé váltakat foglalkoztatják, vagy pedig a bányákban munkára kötelezettek csoportjában tevékenykedik.

¹² Ezek az emberek a társadalmi ellenszenv egy új formájának kialakulását — a tunyasággal és a ki nem érdemelt vagyonnal szembeni ellenszenvet — élik meg. Lassan, de biztosan megszerzik az uralmat a gépeik felett. Egykor ők is a politikai szabadságért és később a gazdasági szabadságért küzdöttek. Ma mindkettőt kezdik élvezni, sőt kezdik értékelnéni a jól megérdemelt szabadidejüket is, melyet a teljesebb önmegvalósításnak szentelhetnek.

6. ÖREGSÉGI BIZTOSÍTÁS

¹ E nemzet határozott erőfeszítést tesz az öregek esetében arra, hogy a könyörületes önbecsülés-romboló fajtáját felváltsa a tisztességes, kormányzat-nyújtotta biztosítékokkal. E nemzet minden gyermek számára oktatást és minden embernek munkát biztosít; ezért képes sikeresen működtetni egy, a beteg és idős embereket védő biztosítási rendszert.

² E népnél minden embernek hatvanöt éves korában vissza kell vonulnia a keresőtevékenységektől, hacsak nem kap engedélyt az állami munkaügyi biztostól, mely engedély birtokában hetvenéves koráig munkában maradhat. E korhatár nem érvényes a kormányzati szolgálatot ellátókra, illetőleg a bölcselőkre. A testi fogyatékosok, illetőleg a tartósan rokkantak bármely életkorban bekerülhetnek a nyugdíjazási jegyzékbe bírósági határozat alapján, melyet a térségi kormány nyugdíjügyi biztosa jegyez ellen.

³ ¶ Az öregségi nyugdíjak anyagi fedezetét négy forrásból biztosítják:

⁴ 1. Havonta egynapi keresetet a szövetségi kormány e célra elvon, és ebben az országban mindenki dolgozik.

⁵ 2. Hagyatékok — sok tehetős polgár e célra anyagi eszközöket hagy hátra.

⁶ 3. Az állami bányákban végzett kötelező fizikai munka jövedelmei. Az ilyen munkára beosztottak maguk gondoskodnak a fenntartásukról és félretesznek valamennyit a maguk nyugdíj-hozzájárulásának biztosítása érdekében is, viszont a munkájukból származó minden többlethasznot e nyugdíjalapba vezetik át.

⁷ 4. A természeti erőforrásokból származó bevétel. A földrész teljes természeti vagyontársadalmi megbízásból a szövetségi kormány kezeli, és az ebből származó bevételt olyan társadalmi célokra fordítja, mint a betegségmegelőzés, a lángelmék képzése és az ígéretes tehetségek közigazgatási tanintézetekben való oktatása költségeinek fedezése. A természeti erőforrásokból származó jövedelem fele kerül át az öregségi nyugellátást biztosító alapba.

⁸ ¶ Bár az állami és a térségi biztosítási alapok a védelmet szolgáló biztosítások számos formáját kínálják, az öregségi nyugdíjakat kizárólag a szövetségi kormány kezeli a tíz térségi osztályán keresztül.

⁹ E kormányzati alapokat már régóta becsületesen kezelik. A hazaárulás és a gyilkosság után a közbizalom ellen vétőkre szabják ki a bíróságok a leg súlyosabb ítéleteket. A társadalmi és a politikai hűtlenséget ma már minden vétések legvisszataszítóbbikának tekintik.

7. ADÓRENDSZER

¹ A szövetségi kormány kizárólag az öregségi nyugdíj igazgatás, valamint a lángelmék és az alkotó tehetségek támogatása terén atyáskodó; a tagállami kormányok egy kicsit többet törődnek az egyes állampolgárokkal, míg a helyi kormányzatok sokkal inkább gyámkodó, illetőleg közösségi jellegűek. A város (illetőleg annak valamely része) sok olyan dologgal maga törődik, mint az egészségügy, a közegészségügy, az építési szabályok, a településrendezés, a vízellátás, a közvilágítás, a fűtés, a szabadidős programok szervezése, a zene és a tájékoztatás.

² Minden iparágban az elsődleges figyelem az egészségre irányul; a testi jólét bizonyos vetületeit ipari és közösségi előjognak tekintik, azonban az egyéni és a családi egészségügyi problémák kizárólag személyes ügynek minősülnek. A gyógyászatban, miként az összes többi, tisztán személyes ügynek tekintett dologban is, a kormányzat igyekszik tartózkodni a beavatkozástól.

³ ¶ A városok nem rendelkeznek adókivetési joggal, és nem is adósodhatnak el. Lakosságszám szerint kapnak támogatást az államkincstárból és ezt kell kiegészíteniük az olyan bevételekből, mint a közösségi vállalkozások termelte jövedelem és a különféle kereskedelmi tevékenységek engedélyezéséből befolyó bevétel.

⁴ A városhatárok kiterjesztését lehetővé tevő gyorsközlekedési létesítmények városi ellenőrzés alatt állnak. A városi tűzoltóságokat a tűzmelegelőzési és biztosítási alapítványok támogatják, és minden épület, legyenek azok a városban vagy vidéken, tűz ellen védett — legalábbis az volt az elmúlt hetvenöt évben.

⁵ A városoknak nincsenek hivatalosan kijelölt rendfenntartói; a rendőri erőket a tagállami kormányzat tartja fenn. E területbe csaknem teljes egészében nőtlen férfiakat vesznek fel, huszonöt és ötven év között. A tagállamok többsége igen súlyos nőtlenségi adót alkalmaz, mely alól a rendőrséghez belépő férfiak mentesülnek. Egy átlagos tagállamban a rendőri erő jelenleg csupán a tizede az ötven évvel ezelőttinek.

⁶ ¶ Kevés vagy egyáltalán semmilyen egységesség nem mutatható ki a száz, viszonylag szabad és független tagállam adóztatási rendje között, lévén, hogy a gazdasági és egyéb körülmények a földrész különböző részein igen eltérők. Minden tagállamra tíz olyan alkotmányos rendelkezés vonatkozik, melyet csakis a szövetségi legfelsőbb bíróság jóváhagyásával lehet módosítani, és e törvénycikknek egyike akadályozza meg bármely vagyონrész esetében az évi egy százaléknál magasabb adó kivetését, mely szabály alól kivételt képeznek a lakásul szolgáló ingatlanok, legyenek azok a városban vagy vidéken.

⁷ A szövetségi kormány nem adósodhat el, és a hadviselés esetét kivéve négyharmados népszavazást kell tartani ahhoz, hogy bármely tagállam kölcsönt vehessen fel. Lévén, hogy a szövetségi kormányzat nem vehet fel kölcsönt, ezért háború esetén a Nemzeti Védelmi Tanács kap jogot arra, hogy a tagállamok számára pénz, valamint a szükséges emberi erőforrások és anyagi eszközök rendelkezésre bocsátását előírja. Adósság azonban több mint huszonöt éve nem merült fel.

⁸ ¶ A szövetségi kormány működésének támogatásához öt bevételi forrás áll rendelkezésre:

⁹ 1. *Behozatali vámok.* Minden behozatal illetékköteles annak érdekében, hogy védjék a földrészen elért élet-színvonalat, mely jóval meghaladja a bolygó többi nemzetét. Ezeket a vámtételeket a legfelsőbb ipari bíróság szabja ki, miután az ipari nagygyűlés mindkét háza jóváhagyta a gazdasági ügyek elsőszámú vezetőjének ajánlásait, aki egyúttal e két törvényalkotó testület közös megbízottja.

Az ipari felsőház tagjait a dolgozók, az alsóházét a tőkés választják meg.

¹⁰ ¶ 2. *Nyereségrészesedés.* A szövetségi kormány a tíz térségi kutatóintézetében támogatja a fejlesztéseket és az alkotómunkát, ahol is a lángelmék minden fajtaját — művészeket, írókat és tudósokat — segítik és egyben védik a szabadalmaikat is. Cserébe a kormány minden ilyen találmányból és alkotásból származó nyereség felére igényt tart, legyenek azok gépi berendezések, könyvek, művészi alkotások, növények vagy állatok.

¹¹ ¶ 3. *Örökösödési adók.* A szövetségi kormány sávós örökösödési adót vet ki, mely az egy százaléktól az ötvenig terjed az örökség mértékétől és állapotától függően.

¹² ¶ 4. *Hadifelszerelés.* A kormányzat komoly bevételre tesz szert abból, hogy kölcsönadja a szárazföldi és haditengerészeti felszereléseit kereskedelmi és szórakoztatási célú használatra.

¹³ ¶ 5. *Természeti erőforrások.* A természeti erőforrásokból származó bevétel a nemzeti kincstárba kerül, ha csak nem kell azt teljes egészében a szövetségi állam alapszabályában rögzített külön célokra fordítani.

¹⁴ ¶ A Nemzeti Védelmi Tanács által elrendelt hadialap-feltöltés esetét kivéve a szövetségi költségvetést a törvényhozás felsőháza készíti el az alsóház támogatásával, a kormányfő hagyja jóvá, végül pedig a száztagú, szövetségi költségvetési bizottság érvényesíti. E bizottság tagjait a tagállamok kormányzói jelölik és a tagállami törvényhozók választják meg huszonnégy éves szolgálati időtartamra, hatévente cserélve az egynegyedüket. E testület hatévente háromnegyedes titkos szavazással a tagjai közül vezetőt választ, aki a szövetségi kincstár igazgatója és ellenőre lesz.

8. A SZAKIRÁNYÚ FELSŐBB TANINTÉZETEK

¹ A fiatalok ötéves korától tizennyolc éves koráig tartó kötelező alapfokú oktatási programja mellett a következő külön tanhelyeket tartják fenn:

² 1. *Közigazgatási tanodák.* Ezek a tanintézetek három szinten működnek: nemzeti, térségi és tagállami szinten. A nemzeti hivataloknak négy csoportja van. Az első közbizalmi csoport működése főként a nemzeti közigazgatáshoz kötődik, és az e csoportba tartozó összes hivatalviselő embernek mind térségi, mind pedig nemzeti közigazgatási tanintézeti végzettséggel rendelkeznie kell. A második csoportban az emberek akkor tölthetnek be politikai, illetőleg választás vagy kinevezés útján hivatalt, ha a tíz térségi közigazgatási tanoda valamelyikét elvégezték; a feladatuk a térségi közigazgatásban és a tagállami kormányzatban való felelős tisztségek betöltése. A harmadik

csoportba a tagállami felelős beosztásokat betöltők tartoznak, és e tisztviselőknek csak tagállami szintű közigazgatási végzettséggel kell rendelkezniük. A hivatalviselők negyedik és utolsó csoportjába tartozóknak nem kell közigazgatási végzettséggel rendelkezniük, lévén, hogy e hivatalokat teljes mértékben kinevezés útján töltik be. Ezek jelentik a kevésbé fontos segédi, titkári és ügyintézői beosztásokat, melyeket a kormányzati szakigazgatásban működő, különböző képzett személyek töltenek be.

³ Az alsóbb fokú és a tagállami bíróságok bírái a közigazgatási tagállami tanhelyeken végeznek. A közösségi, oktatási és ipari ügyekkel foglalkozó ítélőszékek bírái a térségi tanodákban szereznek képesítést. A szövetségi legfelsőbb tanács bírúinak pedig mindeme közigazgatási tanintézetekben szerzett végzettséggel egyaránt rendelkezniük kell.

⁴ ¶ 2. *Bölcséleti tanodák.* Ezek a tanhelyek a bölcséleti diplomák főintézményei és a vallással együttesen többé-kevésbé közszerepet töltenek be.

⁵ ¶ 3. *Tudományos intézetek.* E műszaki tanintézetek inkább az iparral működnek együtt, mint az oktatási rendszerrel, és tizenöt területen tevékenykednek.

⁶ ¶ 4. *Szakmai felkészítő tanodák.* E különleges intézmények nyújtják a szakmai képzést a különböző kitanulható foglalkozásokhoz, melyekből tizenkettő van.

⁷ ¶ 5. *Katonai és haditengerészeti tanodák.* A nemzeti parancsnokság közelében és a huszonöt tengerparti katonai központban tartják fenn azokat az intézményeket, melyeket a tizenhét és harminc év közötti önkéntesek katonai kiképzésére szántak. Huszonöt éves kor alatt születő bejegyzés szükséges az ilyen tanintézetekbe való beiratkozáshoz.

9. AZ ÁLTALÁNOS VÁLASZTÓJOG TERVE

¹ Bár a közhivatalok csak a tagállami, térségi vagy szövetségi közigazgatási tanodai végzettséggel rendelkező pályázók előtt állnak nyitva, e nemzet haladó nézeteket való vezetői komoly gyengeséget fedeztek fel az általános választójogi tervben és mintegy ötven évvel ezelőtt alkotmányos rendelkezéssel módosították a szavazati rendszert, mely így a következő sajátosságokat mutatja:

² 1. Minden húszéves és annál idősebb férfi és nő egy-egy szavazattal rendelkezik. Ezen életkor elérésével minden polgárnak két választói csoportban kell tagsággal rendelkeznie: az elsőhöz a gazdasági működésük szerint sorolják be őket — vagyis vannak ipari, szakmai, gazdálkodói vagy kereskedői csoportok; a második csoportba a politikai, bölcséleti vagy társadalmi igényeik szerint kerülnek be. Így minden munkavállaló valamelyik gazdasági választójogi csoportba tartozik, és e testületeket a nem

gazdasági társulásokhoz hasonlóan sok tekintetben úgy szabályozzák, mint a hármass hatalommegosztású nemzeti kormányzatot. Az e csoportokba való besoroláson tizenkét évig nem lehet változtatni.

³ ¶ 2. A tagállamok kormányzói által vagy a térségi ügyvezetők által vagy a térségi legfelsőbb tanácsok megbízása alapján jelölt egyének, akik nagy szolgálatot tettek a társadalomnak, vagy akik különleges bölcsességet mutatnak a kormányzati szolgálatban, további szavazati jogokat kaphatnak nem gyakrabban, mint ötévente és nem rendelkezhetnek kilencnél több ilyen választójogi többlétszavazattal. A többes szavazók szavazatszámát legfeljebb tíz lehet. A tudósokat, feltalálókat, tanítókat, bölcselőket és szellemi vezetőket szintén elismerik és nagyobb politikai hatalom megadásával tisztelik meg őket. E rangos polgári előjogokat a tagállami és a térségi legfelsőbb tanácsok adják meg, sok tekintetben úgy, ahogy a különleges karok a rangokat adományozzák, és az így kitüntetettek büszkén veszik fel az életükben elért eredményeik sorába az egyéb rangjaik mellé e polgárjogi elismerés jelképeit is.

⁴ ¶ 3. A bányákban kötelező munkára rendelt mindent egyént és minden, az adóalapokból fizetett kormányzati alkalmazottat az ilyen szolgálat időtartamára felmentenek a választójoguk gyakorlása alól. Ez nem vonatkozik azokra a koros személyekre, akik hatvanöt éves korukban nyugdíjba vonulnak.

⁵ ¶ 4. Öt választójogi csoport van, melyek kialakítása az egyes átlagos, éves befizetett adók mértékét tükrözi öt éves időszakokra vonatkoztatva. A nagy adófizetők öt többlétszavazatot kaphatnak. E szavazatszám megadása független minden más elismeréstől, de egyetlen személy sem rendelkezhet semmilyen körülmények között tíznél több szavazattal.

⁶ ¶ 5. E választójogi terv elfogadásával egyúttal elvetették a területi alapú szavazási módszert a gazdasági vagy működési rendszer javára. Jelenleg minden polgár az ipari, társadalmi vagy szakmai csoportok tagjaként szavaz, függetlenül a lakhelyétől. Így a választói közösség kiegyensúlyozott, egyesített és okos csoportokból áll, akik csak a legjobb tagjaikat emelik kormányzati bizalmi és felelős tisztségekbe. A működési vagy csoportos választójogi rendszer alkalmazása alól egy kivétel van: egy szövetségi kormányfő hat évre történő megválasztása nemzeti szintű, titkos szavazással történik, és egyetlen polgárnak sincs egynél több szavazata.

⁷ ¶ Így tehát a kormányfő megválasztását kivéve a választójogot a polgárság gazdasági, szakmai, értelmiségi és társadalmi csoportjai gyakorolják. Az eszményi állam szerves működésű, és annak minden szabad és értelmesen

gondolkodni képes polgárcsoportja a nagyobb kormányzati szervezetnek egy-egy alapvető és működési szervét alkotja.

⁸ A közigazgatási tanintézeteknek jogukban áll bírósági eljárást kezdeményezni a tagállami bíróságok előtt bármely gyengeelméjű, tunya, közömbösséget tanúsító vagy bűnöző egyén választójogának megvonása érdekében. Ezek az emberek felismerték, hogy ha a nemzet ötven százaléka alsóbbrendű vagy sérült és mégis szavazati jogot gyakorol, akkor a nemzet elpusztul. Úgy tartják, hogy a közészer uralma maga után vonja bármely nemzet bukását. A szavazás kötelező, és mindenkire komoly bírságot szabnak ki, aki nem vesz részt benne.

10. A BŰNÖZÉS KÉRDÉSÉNEK KEZELÉSE

¹ A bűnözés, a tébolyodottság és az elfajzottság kérdéseinek kezelésére az e nép által választott módszerek bizonyos tekintetben ugyan rokonszenvesnek bizonyulhatnak az urantiaiak számára, míg más tekintetben kétségkívül megdöbbentőek lehetnek. A közönséges bűnözőket és fogyatékosokat nemek szerint elkülönítve különböző mezőgazdasági telep csoportokban helyezik el, és ők ott meglehetősen önellátók. A komolyabb visszaeső bűnözőket és a gyógyíthatatlan tébolyodottakat a bíróságok gázfülkében való kivégzés útján halálra ítélik. A gyilkosság mellett számos bűncselekményt, beleértve a kormányzati bizalom elárulását is, szintén halálbüntetéssel sújtanak, és az igazságszolgáltatás biztosan és gyorsan működik.

² Ezek az emberek most lépnek át a nemleges jellegű törvény korszakából az igenlőbe. A közelmúltban jutottak el oda, hogy megpróbálkozzanak a bűnmegelőzéssel úgy, hogy a lehetséges gyilkosoknak és veszélyes bűnözőknek tartott egyéneket élethosszig tartó szolgálatra ítélik az őrizetben tartottak telepein. Ha e fegyencek később bizonyítják, hogy elérték a természetes szintet, akkor feltételelesen szabadlábra kerülhetnek vagy kegyelmet kaphatnak. Az emberölési hányad e földrészen csupán a tizede a többi nemzetéhez képest.

³ A bűnözők és a fogyatékosok szaporodásának megakadályozására irányuló erőfeszítések több mint száz évvel ezelőtt kezdődtek és mostanra már kielégítő eredményeket hoztak. A tébolyodottak számára nem tartanak fenn börtönöket vagy kórházakat. Ezért aztán az ilyen csoportok aránya az urantiaiakhoz képest csak mintegy tíz százalék.

11. KATONAI FELKÉSZÜLTSG

¹ A szövetségi katonai tanintézetekben végzetek a „polgárosodott társadalom védelmezőiként” a képességeiknek és tapasztalataiknak megfelelően hétféle rangban

kaphatnak megbízást a Nemzeti Védelmi Tanács elnökétől. A tanács huszonöt tagú, s a tagjait a legmagasabb szülői, oktatási és ipari bíróságok jelölik, mely jelöléseket a szövetségi legfelsőbb bíróság erősít meg, és e testületet hivatalból az egyenrangú katonai ügyek vezérkari főnöke vezeti. E tagok hetvenéves korukig szolgálnak.

² A kinevezett tiszték által elvégzett tanfolyamok négyéves időtartamúak és mindig valamely kereskedelmi ág vagy szakma elsajátításához kötődnek. Katonai kiképzést sohasem tartanak ilyen ipari, tudományos vagy szakmai oktatás nélkül. A katonai felkészítés befejeződésével az egyén a négyéves képzés alatt annak az oktatásnak a felében is részesült, melyet ama szakirányú tanintézetek valamelyikében nyújtanak, amelyekben a képzés ugyancsak négyéves. Így egy hivatásos katonai osztály létrejöttét kerülik el azáltal, hogy számos férfinak adják meg a lehetőséget, hogy a maguk fenntartásáról gondoskodjanak, miközben a gyakorlati vagy szakmai felkészítés felét biztosítják számukra.

³ A katonai szolgálat békeidőben tisztán önkéntes jellegű, és a szolgálat minden ágazatban négyéves időtartamra szól, mely alatt minden férfi valamilyen szakirányt is visz a katonai harcászat elsajátítása mellett. A központi katonai tanodákban és a földrész partjai mentén elhelyezkedő huszonöt kiképzőtáborban az egyik fő tevékenységet a zenei tanulmányok jelentik. Az ipari pangás időszakában sok ezer állástalant vesznek közvetlenül igénybe a földrész szárazföldi, tengeri és légi védelmi létesítményeinek építéséhez.

⁴ Bár ezek az emberek komoly harci létszámot tartanak fenn a szomszédos ellenséges népek betörése elleni védelem érdekében, a javukra írható, hogy e katonai erőket az elmúlt száz évben nem alkalmazták támadó háborúban. Eljutottak a polgárosultság azon fokára, ahol erővel megvédhetik a polgárosodott társadalmat anélkül, hogy az a haderőik támadó jellegű igénybevételére csábítaná őket. A földrész egyesített államának létrehozása óta nem voltak polgárháborúk, de az elmúlt két évszázadban őket kellett igénybe venni kilenc védelmi összetűzésben, melyek közül hármat erős világhatalmi szövetségek ellen folytattak. Bár e nemzet megfelelő védelemmel rendelkezik az ellenséges szomszédok ellen, sokkal több figyelmet fordít az államférfijainak, tudósainak és bölcselőinek a képzésére.

⁵ Amikor a világgal békében vannak, minden mozgósítható védelmi rendszert ugyancsak igénybe vesznek, de ekkor az iparban, a kereskedelemben és a kikapcsolódásban. Hadiállapotban az egész nemzetet mozgósítják. A hadiállapot időszakában a katonaság minden iparágban

hatalmat kap és az egyes haderőnemi parancsnokok a kormányfő kormányának tagjaivá lépnek elő.

12. A TÖBBI NEMZET

¹ Bár e különleges nép társadalma és kormányzata sok tekintetben felsőbbrendű az urantiai nemzetekénél, meg kell említenünk azt is, hogy a többi földrészen (e bolygón tizenegy van ezekből) a kormányok határozottan alsóbbrendűek az Urantia fejlettebb nemzeteihez képest.

² E felsőbbrendű kormányzat épp most tervezi nagyköveti kapcsolatokat létesíteni az alsóbbrendű népekkel, és most először jelent meg egy nagy vallási tanító, aki mellett áll ki, hogy hitterjesztőket küldjenek e környező nemzetekhez. Attól tartunk, hogy azt a hibát fogják elkövetni, amelyet oly sokan mások is, akik arra vállalkoztak, hogy felsőbbrendű műveltséget és vallást kényszerítenek rá más emberfajtákra. Milyen nagyszerű dolgokat lehetne véghez vinni e világon, ha e fejlett műveltségű földrészlakó nemzet csak kimenne a szomszédjaihoz és onnan magával hozná a szomszédos népek legjobbjait és később, miután oktatásban részesítette őket, művelődési küldötteként visszaküldené őket a szellemi sötétségben élő testvéreikhez! Természetesen, ha egy Ítélező Fiú rövidesen eljönne e fejlett nemzethez, akkor rövid idő alatt is nagyszerű dolgok történhetnének ezen a világon.

³ ¶ Az egyik szomszédos bolygó dolgairól szóló beszámolót különleges engedéllyel és azzal a szándékkal ad-

hattuk közre, hogy előmozdítsuk a polgárosultság kibontakozását és fokozzuk a kormányzás fejlődési ütemét az Urantian. Sokkal többet is előadhatnánk, ami kétségtelenül érdekelné és kíváncsivá tenné az urantiaiakat, de e beszámolóval elértük a felhatalmazásunk korlátait.

⁴ ¶ Az urantiaiaknak azonban figyelembe kell venniük azt is, hogy a Satania csillagrendszeri családba tartozó testvérszférájuk nem részesült a paradicsomi Fiaknak sem ítélkezési, sem alászállási küldetésében. És a különböző urantiai népek között sincsen olyan nagy műveltségbeli különbség, mint amilyen e földrészlakó nemzetet a bolygói társaitól elválasztja.

⁵ Az Igazság Szellemének kiáradása biztosítja az alászállásban részesült világon élő emberi faj érdekében megteendő nagy előrelépésekhez szükséges szellemi alapokat. Az Urantia ezért sokkal jobban felkészült egy olyan bolygói kormányzat mihamarabbi létrehozására, mely törvényekkel, működési rendekkel, jelképekkel, egyezményekkel és közös nyelvvel rendelkezik — melyek összessége oly nagy mértékben képes hozzájárulni a világbéke törvényes megteremtéséhez, és amely elvezethet a szellemi törekvéseket kibontakoztató korszak valamikori beköszöntéhez; és az ilyen korszak jelenti a fény és élet eszményi korainak bolygói küszöbét.

⁶ [Közreadta egy nebadoni Melkizedek.]